

L'OPINIÓ

Any V-Número 328
Preu: 10 cèntims

• BARCELONA • Dimecres, 22 de juny de 1932

EL PRESIDENT I EL POBLE

Diumenge passat el President de la Generalitat de Catalunya, senyor Francesc Macià, anava a Sària a inaugurar unes Escoles i pronunciava entremig d'obracions ardoroses un parlament en el qual assenyalava als que treballaven la tasca que ens incumbeix preparar en aquests moments en què anem a prendre possessió de la nostra llibertat, si volem que aquesta sigui densa de possibilitats reeixides i ens encaminem per rutes de prosperitat que facin de Catalunya el que volem que sigui.

Com cada vegada que el President de la Generalitat surt a visitar qual-sevol contrada catalana, el poble és amb ell a escoltar la seva paraula plena de bondat i a refrendar amb el seu aplaudiment la seva conformitat amb les seves idees.

Per això, de tant en tant, des dels òrgans de diversos partits interessats a que fracassi la política d'esquerra que la República ha d'imprimir en la seva conducta si no vol fer infructuosa la revolució del 14 d'abril, surten nous encaminaments a donar entendre que el President de la Generalitat no hauria de moure's de Barcelona i hauria de limitar-se a exercir unes funcions presidencials simplement decoratives, perdent tot el contacte amb el poble.

I és que saben que mentre aquest contacte de Francesc Macià amb el poble de Catalunya subsisteixi, aquest poble serà amb ell, i serà en va tot el que facin per a contrarestar la força de persuasió que té la seva paraula, els que voldrien Catalunya lliure al servei de la reacció o continuant simplement amb l'estatu quo social actual, en el qual els privilegis són a favor d'una classe, i de l'altra banda hi ha tot el món dels explotats sense ni el dret de protestar tan sols, sense esperança que sigui feta justícia.

Tant és que Francesc Macià recorri els pobles de Catalunya com a President de la Generalitat, com que els recorri com a cap del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya. Els seus mots sempre responen a una mateixa idealitat, perquè Francesc Macià no és home de dues paraules. I és lògic que el seu pensament com a President de la Generalitat sigui coincident amb el seu pensament com a cap del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè si tot el poble català li va donar la seva absoluta confiança el 14 d'abril perquè presidís Catalunya, això era la resultant de la confiança que dos dies abans havia donat al partit que ell presidia; i li havia donat pel que deia, pel que pensava i pel que expressava cada vegada que se li dirigia. Era el poble, el que el 14 d'abril el posava a la Presidència de la Generalitat després d'haver-li donat la seva confiança com a cap del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Perquè Francesc Macià en els seus discursos al davant de les multituds, parla sempre amb aquest to humà que li brolla del cor; perquè les seves paraules són síntesi concreta del verdader concepte de la llibertat; perquè mai no amaguen segones intencions, sinó que són expressió viva i cordial del seu sentiment autènticament liberal, per tot això és combatut pels que saben que mai no podran vencer un home que s'adreça així al poble, perquè aquest poble quan els escolta a ells i compara, hi veu sota l'aparença de bona fe amb què, naturalment, es presenten, tot el pòsit que la política menuda cria sempre i en el qual s'hi barregen envessos, rancúnies, petits odis, intrigues, interessos, és a dir "política" en el sentit més pejoratiu del mot, i no pas bondat i humanitat que podriem dir que són el nervi que acompanya la paraula de Francesc Macià quan parla de llibertat.

L'escat popular que es produeix arreu en les anades del President de la Generalitat per terres de Catalunya, és l'expressió més evident de com el poble l'acompanya en la seva gestió, i de com són inútils totes les manobres que els seus enemics — que molts d'ells ho són de la República — posen en joc per a desprestigiar-lo i divorciar-lo de les multituds. Aquestes estan ara com abans al seu costat disposades a seguir-lo en la ruta que ell assenyala, que serà la ruta que el poble indiqui que té voluntat de seguir.

Com abans del 14 d'abril, com en aquella jornada històrica, avui el poble de Catalunya és amb Francesc Macià com el més autèntic intèrpret de la seva manera de pensar, com l'home que no li ha fallat ni li fallaria mai. Aquells que vulguin abatere els ideals d'esquerra que troben en la paraula de Francesc Macià la seva expressió fidel i concreta, no se'n sortiran amb la seva mentre el President de la Generalitat es pugui adreçar a la multitud. Per a començar a tenir possibilitats de reeixir, caldria que Francesc Macià emmudís, i això ara com ara — i que per molts anys — no és possible; i mentre Francesc Macià aleni, mai no deixarà d'adreçar la seva paraula al poble del qual és mandatari.

DESPRES DEL L'ASSEMBLEA DE PAMPLONA

Bilbao, 21.—En breu es reunirà el Comitè Superior del partit nacionalista-basc per a tractar del problema de l'Estatut i de la situació creada amb motiu de l'actitud adoptada pels Ajuntaments de Navarra, en l'assemblea de Pamplona facilitant un Estatut propi per a Navarra. L'esmentada actitud ha causat pessima impressió entre els nacionalistes bascos. La votació dels Ajuntaments navarresos representa aproximadament a favor de l'Estatut únic 130.000 vots i 180.000 en contra. Pot dir-se que els 40.000 vots de l'Ajuntament de Pamplona decidiren la votació contra l'Estatut. A les províncies basques la votació per Ajuntaments fou la següent: Alava, 52 Ajuntaments a favor i 10 en contra; Biscaia, 78 a favor i 1 en contra; Guipúscoa, 85 a favor i 2 en contra.

ELS CONTINGENTS DE POBLACIÓ REPRESENTATS

Pamplona, 21.—Regna enorme eferescència pel resultat de l'Assemblea estatutària del diumenge. Les masses estatutistes de Navarra es proposen emprendre una gran campanya per tal d'evitar que no es torni a cap la segregació d'aquesta

província de llurs germanes Guipúscoa, Alava i Biscaia.

El resultat de l'escrutini és, definitivament, el següent:

Alava: votaren per l'Estatut els representants de 90.179 habitants, dels 136.099 de què compta la província.

Guipúscoa: votaren per l'Estatut els representants dels 230.773 habitants, dels 296.277 de què compta la província.

Navarra: votaren per l'Estatut els representants de 135.589 habitants, dels 352.108 de què compta la província.

Biscaia: votaren per l'Estatut els representants de 495.552 habitants, dels 524.620 de què compta la província.

LA VOTACIÓ OBTINGUDA FA VIABLE L'ESTATUT

San Sebastian, 21.—El President de la Diputació de Guipúscoa ha expressat el seu sentiment perquè hom no pogués portar a cap el primitiu pensament que l'Estatut tingués caràcter basco-navarres. Al mateix temps, va mostrar la seva satisfacció per haver-se aconseguit la gran majoria de vots exigida pel decret del 3 de desembre passat, sobre el cens total, perquè essent aquest de 1.233.000 habitants, se sumaren a favor de l'Estatut 1.002.000 vots, i en contra, 236.000.

La llengua dels catalans és el català

i no es concep que hi hagi ciutadans espanyols republicans que es diguin partidaris de l'autonomia i vulguin imposar a altri un idioma que no li sigui propi

LA SESSIÓ DECISIVA DE DEMA

Totes les informacions i comentaris coincideixen a ressaltar que en la sessió de demà quedaran definitivament delimitades les forces parlamentàries favorables i contràries a l'Estatut

LA PREMSA I ELS RUMORS DE CRISI

MADRID, 21.—La premsa s'ocupa dels rumors de crisi que vénen circulant des d'ahir. Existeix expectació davant la sessió del dijous, en la qual es posarà a debat l'article segon de l'Estatut.

"El Sol" nega rotundament que existeixi cap causa per a la crisi. Reconeix que la discussió de l'article segon de l'Estatut ha produït alguna confusió parlamentària, però això, per si sol, no justifica la crisi.

"El Liberal" diu que no existeixen motius per a la crisi, ja que ni les Corts ni el Govern s'han apartat de la Constitució i aquesta compta amb majoria.

"La Libertad" es mostra contrària a que s'emprin procediments dictatorials per a abeurar la discussió sobre l'Estatut, puix que la importància del projecte requereix un detingut debat. Creu el periòdic que el que s'ha de fer és ajornar la discussió sobre l'Estatut per a deixar pas a la reforma agrària i a algunes lleis urgents.

ELS DIPUTATS RADICALS DE SARAGOSSA CREUEN QUE QUALSEVOL PROVINCIA POT TENIR LES MATEIXES NECESSITATS QUE CATALUNYA

SARAGOSSA, 21.—Els diputats radicals de la capital i de la província, diuen en un manifest que en la discussió de l'Estatut de Catalunya votaran contra les disposicions que signifiquen franquícies no aplicables a tot el territori espanyol.

"EL DEBATE" A L'AGUAIT DE FETS SENSACIONALS

MADRID, 21.—Diu "El Debate": "Anoche estuvieron juntos en el ministerio de la Guerra el señor Azaña y el sub-secretario de la presidencia, señor Ramos. Después estuvieron trabajando en el despacho del primero hasta la madrugada. Esta circunstancia hizo tomar cuerpo a algunos rumores sobre la situación política que circularon todo el día. Es posible que celebrasen alguna conferencia telefónica con Barcelona para conocer la actitud adoptada por los parlamentarios catalanes en la reunión de la Esquerra".

EL SENYOR LERROUX ASSISTIRÀ A LA SESSIÓ DE DEMA

Madrid, 21.—Malgrat que el senyor Lerroux tenia el propòsit de romandre als banys de Montemayor tota la setmana, el cert és que es trobarà de retorn a Madrid demà, dimecres.

Segurament s'ha considerat necessària la seva presència a la sessió de dijous, dedicada com hom sap, a l'Estatut de Catalunya.

"A B C" ESTA DISPOSAT A CREURE QUE HI HAURA CRISI

Madrid, 21.—"A B C" diu: "A partir de la visita que el Ministro de Trabajo hizo ayer al Presidente del Consejo, circularon muchos y muy insistentes rumores de crisis. Fueron desmentidos oficialmente, y el propio señor Azaña, en su conversación con los informadores, se anticipó a los comentarios que pudiera provocar su conferencia con el señor Largo Caballero, que no era, ciertamente, para un suceso político — dijo — porque sólo hablaron de los jurados mixtos de diversos problemas que con ellos se relacionan.

No obstante, los rumores siguieron; y se da por seguro que la confusa situación creada en las Cortes

en el debate del Estatuto, excedía las posibilidades del Gobierno para resolverla.

Convenían, cuantos hablaban del tema, en una afirmación: y era que cualquier acontecimiento político se declararía y plantearía ante el Parlamento, aunque tuviera estado anterior en el Gobierno.

Las dificultades de la comisión para redactar el artículo segundo del Estatuto subsistían ayer; los defensores de uno y otro punto de vista en relación con el bilingüismo, mantenían sus posiciones, sin que se vislumbrara fórmula alguna de avenencia."

UNA LLETRA DEL DIPUTAT FEDERAL I MEMBRE DE LA COMISSIÓ D'ESTATUTS, SENYOR VALLE

MADRID, 21.—El diputat federal senyor Valle, ha adreçat la següent lletra al diari "A. B. C.":

"El señor Pujol, redactor de "ABC" en Barcelona, me hace el honor de dedicar una de sus crónicas telefónicas a comentar unas palabras mías acerca de la marcha del debate parlamentario sobre el proyecto del Estatuto catalán.

Parte el cronista de la referencia publicada en dicho periódico el día 18. En ella se me atribuye la siguiente apreciación:

"El hecho evidente es que en Cataluña se hablará en catalán, lo diga o no lo diga el Estatuto, porque nos encontramos frente a una realidad viva".

Y es esta afirmación mía la que, por lo visto, no le parece bien al señor Pujol. Pero es el caso que, dicha como queda, a mí tampoco me lo parece, porque ello es cosa tan sobradamente sabida que no valía la pena de recordarla. Fué algo más, no recogido por entero, lo que en aquella conversación, sin pretensiones de publicidad, dije en los pasillos al terminar la sesión del viernes último.

Decía yo que la vitalidad, el uso y la expansión de una lengua son cosas que no dependen de las ordenaciones legales. Que son hechos de tipo biológico, y de cuyo nacimiento, evolución y muerte obedece a causas tan distantes de la voluntad legisladora, que muy poco o nada puede ésta incluir en su trayectoria vital. Ante este hecho vivo, actual, que es el idioma ca-

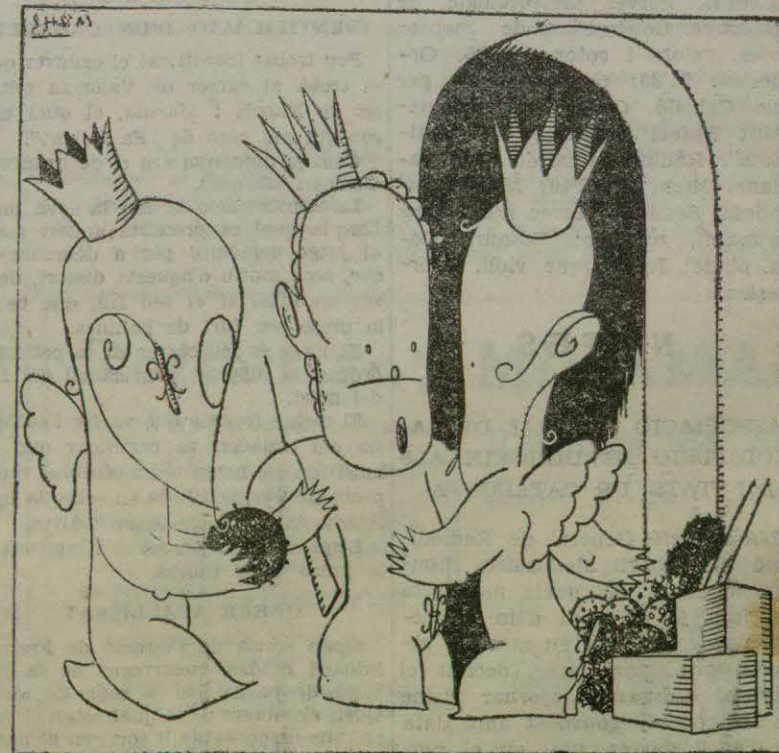
(Segueix a la pàgina 11)

LA SOLTA I L'URC

El nostre desig ardent, tan poques vegades correspost per la realitat, d'ésser optimistes respecte l'endegament de la marxa del món, va fer que ens agaféssim a corre-cuita al discurs de MacDonald on ens semblava de veure indicis d'un desig important de fer les tasques que urgeixen, amb una mica de solta. Encara més solta que el discurs de MacDonald té la carta que, segons notícies de Lausana, el rei de Bèlgica ha enviat al president del seu Consell de ministres. El rei Albert diu que no n'hi ha prou amb discursos per a enèegar les coses. Vetaci una cosa que sembla que no s'hauria de dir de tan sabuda; però la seva solta oportunitat ens apareix clarament si considerem que està destinada a uns homes que han fet repetidament l'efecte d'estar convençuts que tot es pot resoldre amb discursos sols. A veure si entre l'esperit ple de solta que ha presidit el discurs de MacDonald i el que recomana l'escurçament dels discursos, la Conferència dels deutes i les reparacions ens fa oblidar l'acoradora impressió de futilitat que ens ha fet la Conferència del Desarmament.

Mentre la solta sembla animar-se una mica a Lausana, la poca-solta imperialista fa de les seves per l'ample món. El decret del Govern alemany tornant a permetre l'ús d'uniformes en les exhibicions polítiques ha deixat els nazis en llibertat de passejar altre cop al pas de l'oca llur fanfàrria insultant. Algun bandit escadusser permet encara als japonesos d'imposar llur ordre brutal a la Manxúria ja gairebé sotmesa del tot. Fa una certa gràcia trista de veure que el Govern xinès s'entreté encara a protestar diplomàticament de certes fetes dels japonesos a Manxúria. Les protestes del feble són una trista manera de perdre el temps. Les protestes del fort, en canvi, són una manera de guanyar-ne. Per això el Japó s'ha apressat a fer advertències a la Societat de Nacions, per si de cas aquesta es permetia de prendre's seriosament el report d'aquella famosa Comissió que n'ha passades de tota mena en terra manxú.

A. B.

ANGELS DEL SENYOR

—I no és una llàstima que ara haguem d'abandonar tot aquest bé de Déu?